

Ismét zenészkupa

Idén is megtartják a szimfonikus zenekarok közötti barátságos futballmérkőzést május 7-én a XI. kerületi, Bogdánfi úti sportpályán. A Concerto Budapest, MÁV Szimfonikus Zenekar, Nemzeti Filharmonikus Zenekar, az Opera, a Rádiózenekar, a Zuglói Filharmonikusok, a vidékiek közül Győr és a Szolnoki Szimfonikus Zenekar méri össze tudását, de várható még a Kórus és egy vegyes csapat részvétele is. NÉPSZAVA

Történelmi múzeum milliókból

Európa történetét az antikvitástól egészen a Brexitig bemutató, 24 nyelvű interaktív kiállítás nyílik szombaton Brüsszelben. Az Európai Parlament által finanszírozott múzeum 55,4 millió euróba került, éves fenntartására 7 millió eurót szánnak. REUTERS

Majdnem esküvő

Egymás mellett kapott csillagot Goldie Hawn és Kurt Russell a hollywoodi hírességek sétányán. A színészpár évtizedek óta együtt él, de nem házasodtak össze. Russell A galaxis őrzői vol. 2.-ben, Hawn az Ó, anyám! című filmben szerepel. THE TELEGRAPH

Gyilkosság jelen időben

INFÓ

Hegyi Gyula: Gyilkosság a templomlépcsőn
Kossuth Kiadó, 2017

Igazán nem szeretném, ha sértődés lenne a vége, de tény, ami tény: legutóbb ilyen jó magyar krimi szegény Kristóf Attila tollából olvastam. Ez persze nem csoda, hiszen a Gyilkosság a templomlépcsőn szerzője, Hegyi Gyula is újságíróként kezdte a pályáját, abban a New York-palotában, ahol egykor Kristóf is dolgozott. Igaz, míg az utóbbi perifériára szorult Orbán-hívó publicistaként fejezte be a pályáját, Hegyi öt éven át az Európai Parlament képviselőjeként ténykedett, és ma is szabad, európeér értelmiségiként éli az életét.

Ebből a felszabadultságból fakad, hogy Hegyi Gyula – miközben izgalmas krimitörténetet kanyarít a kóristának oltözött férfi történetéből – szellemes fricskákat is megenged magának a jelen Magyarország felé. Van itt erőszakvaddal illetett látványkeresztény államtitkár, sztárügyvéd és bölcsészahajlamú, biszexuális gyilkossági nyomozó is. És az olvasó, aki úgy van szoktatva, hogy eligazodjon a különböző büntények helyszínén, rájön, hogy működik ez akkor is, ha a Budai Sándor nevű zsarú a békásmegyéri lakótelepen bóklászik vagy épp egy terézvárosi házba betérve morfondíroz azon, mennyire idegen tőle ez a hardcore Pest. Bónusként megkapjuk a felnőtt kórusok mikrokozmoszát: a külföldi meghívások bűvkörében forgó jobbára női – legfeljebb kórusférjekkel kiegészülő – közösség ábrázolása annyira pontos, hogy mostantól saját szókincsünk részének tekintjük a korábban sosem hallott „oszlophang” kifejezést is. N. K. J.

Kinyitni a szíveket

ÉRZELMEK Farkas Gábort féltették a hangszeről apró kezei miatt, mégis világszerte elismert zongoraművész lett és Japánban tanít.

CSEPELYI ADRIENN

„Te jó ég, ötévesen alig bír öt hangot átérni a kicsi kezeivel, hát hogy lesz ebből a gyerekből zongorista?” – sóhajtott Szakács Albertné „Ági néni”, látva a kis Farkas Gábort a klaviatúra előtt.

Csak hogy Farkas Gábor zongoraművésznek született, semmiféle alkati tényező nem tántoríthatta. „Mindenféle hangszer volt otthon, anyai ágon ugyanis mindenki cigányzenész, de én mindig csak a zongorát ütöttem. Édesapám óvodás koromban megtanított kotlát olvasni, így mire nagycsoportosként a zeneiskolába kerültem, már rég ismertem a Zongoraiskola I–II-t.” A kis Gáborka nem volt átlagos gyerek: mivel folyékonyan írt és olvasott, az óvodában mindennap kiültették, hogy mondjon mesét a többieknek – aztán leveletésképpen zongorázott is nekik egy kicsit. „Végül a kezeim is megnőttek. Köszönhetően a titkos, házilag gyártott, génmanipulált összetevőnek – mókázik. – Persze kezdetben sokan legyintettek rám: világhírű művész Özdról? De Ági néni megfogta a kezem, és nem engedett. Ha ő nincs, nem ezen a pályán haladok tovább. Igaza van Kodálynak: nem az a lényeg, ki van az Operaház élén, hanem az, hogy ki tanít a mátszalkai zeneiskolában.”

Ózd a nyolcvanas években nem volt épp eszményi hely egy művészpalánta számára. Koncertek híján maradt a tévé. „Nagyon szerettem, amikor régi felvételeket mutattak, Cziffrát, Fischer Annie-t, Kocsist... Az első élő koncert, ami nagyon megfogott, Jandó Jenő volt: Bartók III. zongoraversenyét játszotta. De Schiff András szólóestje is örök emlék. Vagy amikor konzisként feljöttünk

A művész szerint égető szükség volna a zenei magaskultúra tudatosabb terjesztésére

EGY VERSENY HOZOMÁNYA
Steinway Artistnak lenni olyan, mintha hegedűművészként kapna egy Stradivarit

FOTÓ: KATONA CSILLA

Pestre, meghallgatni a Liszt-verseny résztvevőit... Persze mindenki Bogányi Gergőnek szurkolt!” A művész szerint égető szükség volna a zenei magaskultúra tudatosabb terjesztésére. „Komolyzene nélkül élni olyan, mintha azt mondanám: jaj, de jó fotókat lehet készíteni az iPhone-ommal, közben pedig eszembe se jut megnézni egy Rembrandt-képet a múzeumban.”

Egy ideje Farkas már nem csupán öregdiák, de tanít is az alma materében, a napokban pedig Tokióban nyit új fejezetet tanári pályáján: a Tokyo College of Music vendégprofesszora lesz. Csak részben újdonság számára a tokiói élet: régóta sokat turnézik a Távol-Keleten.

„Ázsia a komolyzene jövője. Olyan zongoristacsodákkal lehet találkozni arrafelé, hogy leesik az állam. Olyan éretten, magas színvonalon játszanak tizenéves-tizenöt évesen, akkora kezekkel, mint egy névjegykártya, hogy az ember óhatatlanul benéz a zongora alá, nem lapul-e ott valaki – nevet a Liszt-díjas művész. – Japánban úgy kezdődik a zongoratanítás, hogy először a gyerek anyukája ismerkedik egy évig a hangszerrel, hogy tudjon segíteni. Mindig elkíséri gyerekét az órára, csendben jegyzetel, aztán otthon együtt gyakorolnak. Mókás, de apám ugyanezt csinálta gyerekkoromban – idézi fel nevetve Farkas. – Azt mondta: fiam, ha csináljuk, akkor csináljuk komolyan. Így aztán észrevétlenül ott ült a kanapén.”

Farkas 2015-ben megnyerte a New York Concert Artists versenyt, s ennek egyik hozományaként lemezt rögzíthetett a Steinway Recordsnál. Az albumról azt írták: ez az eddigi leg-

jobb kiadványa a kiadónak. „Steinway Artistnak lenni olyan, mintha hegedűművészként kapnék egy Stradivarit” – magyarázza az előadó.

Feleségével folytatják a családi hagyományokat: kisfiuk Tokióban már zenei oviba jár. Hamarosan megszületik második gyerekük. S hogy mi a legnehezebben megszokható Japánban? „Az, hogy nem tudok olvasni – vágja rá a művész. – Amikor a misszionáriusokat az országba küldték, ők azt mondták, ez az ördög nyelve. Hát, jelenleg meg tudom őket érteni.”

A japán zeneakadémisták tehetség szerint rangsorolva három csoportban tanulnak. Farkas a legjobbakat, a master superior csoportba tartozókat oktatja.

„A fő feladatom, hogy megtanítsam őket az érzelmeik kifejezésére. Az itteni japán növendékeimmel is úgy kezdem, ha olyan művet tanulunk, amihez irodalmi mű kapcsolódik, hogy fordítsuk le a szöveget, beszéljük meg, miről szól. Nem az a lényeg, hogy mellétés nélkül zongorázzanak: ki kell nyitni a fülüket és a szívüket” – mondja a zongoraművész.

FARKAS GÁBOR

Liszt Ferenc-díjas zongoraművész. Ózdon született 1981-ben. 2000-ben megnyerte a Bartók Béla Zongoraversenyt, 2009-ben a Nemzetközi Liszt Zongoraversenyt Weimarban, emellett megkapta a közönségdíjat és a Legjobb Haydn-interpretációnak járó különdíjat is. Március 30-tól a Steinway Artist cím birtokosa. Eddig két lemeze jelent meg idén: egy Liszt- és egy Schumann-album.

HIRDETÉS

Ezen a héten is szóra bírjuk a valóságot!

- Megírjuk, Orbán Viktor hogyan zárja el az igazságtól az országot a média segítségével.
- Feltárjuk, hogy a magyar diákok miért nem tudnak megszólalni idegen nyelveken sok ezer óra nyelvtanulás után.
- Elmagyarázzuk, a Fidesz hogyan finanszíroztatja az EU-val a választási évét.

Szombattól az újságárusoknál!